

متن کامل بیانیه یی که از سوی نمایندگان امارت اسلامی در نشست مسکو ارائه گردید

بسم الله الرحمن الرحيم — نحمده ونصلی علی الرسولہ الکریم وعلی آله واصحابہ اجمعین، أما بعد:

اولتر از همه، از تمام اشتراک کنندگان محترم سپاسگذارم که برای بحث و ابراز نظر در مورد حل مشکلات کشور عزیز ما افغانستان و افغان های مظلوم، این جا گرد هم آمده اید. به ویژه از دولت فدراسیون روسیه تشکری می کنیم که برای برگزاری این نشست مهم در کشور خود زمینه سازی کرده است.

اکنون می خواهم معلومات و موقف امارت اسلامی را در رابطه به وضعیت کنونی کشور عزیز خود، با شما شریک بکنم.

عوامل دوام فاجعه ها و جنگهای چهار دهه گذشته در افغانستان:

کشور عزیز و مردم مسلمان و مجاهد ما از چهار دهه به این سو در شعله های آتش می سوزد، دارایی مادی و معنوی اش به غارت برده شده، جلو پیشرفت کشور گرفته شده، صدها هزار مردم بی خانمان شده اند، فقر و مسکنت مصیبت دیگری است که افغان ها در نتیجه جنگها با آن دست و گریبان اند، عامل اساسی این همه ناگواری ها دخالت و یورش های خارجی ها است.

قابل یادآوری است که مردم مجاهد افغانستان در طول تاریخ در برابر هر متهاجم به دفاع مشروع خود پرداخته است، اکنون نیز مبارزه افغان ها از هفده سال به این سو به زعامت امارت اسلامی در برابر متهاجمان کنونی جریان دارد.

متأسفانه، هرگاه امریکا به بهانه های پوچ بر افغان های مظلوم یورش آورد و در نتیجه با از بین بردن یک نظام اسلامی، زندگی با صلح و امنیت افغان ها را نا آرام ساخت، کشور را اشغال کرد، صدها هزار افغان ها را شهید و صدها هزار دیگر را بی خانمان کرد، خانه ها و روستاها را ویران ساخت، تعصبات قومی، نژادی، مذهبی، سمتی و لسانی را در میان مردم برانگیخت.

با از بین بردن ارزشهای اسلامی و ملی، زمینه را برای فساد های اخلاقی، اداری، اجتماعی و فکری هموار کرد. با استفاده از اسلحه ممنوع کیمیایی نه تنها انسان ها بلکه با آلوده کردن محیط زیست، زندگی حیوانات را نیز با تهدید مواجه ساخت. زمین های حاصل خیز کشور را ویران و هوای صاف را کثیف کرد. کشور را یکبار دیگر به مرکز مواد مخدر تبدیل کرد، که در نتیجه بیش از ۱۰ در صد مردم به مواد مخدر معتاد شدند. در حالی که در زمان حاکمیت امارت اسلامی شمار معتادان افغان بیش از چند هزار نبود. نه تنها این، بلکه کشور را به مرکز سازمان های استخباراتی جهان تبدیل کرد، بی باوری و بی اعتمادی را در میان مردم بیشتر ساخت. این تنها نمونه های چندی بود، وگرنه مشکلات و فاجعه های که در نتیجه اشغال، بر کشور ما آمده است و مردم ما با آن دست و گریبان اند بسیار زیاد است.

حالا می آییم به اینکه چگونه مردم بی چاره افغانستان را از این فاجعه نجات بدهیم.

صلح:

ضرورت صلح:

صلح اولین نیاز هر جامعه است، به ویژه مهم ترین خواسته افغان های مظلوم است. بدون صلح، زندگی آرام و پیشرفت اقتصادی، تعلیمی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی امکان ندارد، ملت ها و کشورها تنها در صورت صلح پیشرفت کرده اند، اما صلح تنها با گفته ها و شعارها نمی آید (چنانکه در یک و نیم دهه گذشته از آن به گونه پروژه استفاده شده است) ، بلکه به اراده راسخ و عمل روشن نیاز دارد، هر جای که حق استقلال مردم غصب شود، ظاهر است که آن جا صلح از بین می رود و جای آن را جنگ و نزاع می گیرد

جنگ بر امارت اسلامی و افغان ها تحمیل شده است، زیرا کشور شان اشغال شده و اشغالگران یک نظام مستقل اسلامی را از بین برده اند، بناءً از همه پیشتر باید عواملی از راه برداشته شود که سبب از بین رفتن صلح و دوام جنگ گردیده است.

گامهای مقدماتی برای صلح:

پیش از اینکه گفتگوهای صلح آغاز گردد، باید بعضی گامهای مقدماتی برداشته شود، که برای صلح ضروری است و بخشی از اعتمادسازی است، مثلاً:

خاتمه لیست سیاه:

پروژه صلح و لیست سیاه دو مفهوم متضاد است که هر دو یکجا نمی شود، لازم است که این لیست بی اساس سیاه و لیست مراقبت که از آن برای منافع خود به حیث ابزار فشار استفاده می شود ختم گردد، تا نمایندگان امارت اسلامی بتوانند بدون کدام مشکل در گفتگوهای مربوط به صلح در جاهای مختلف سهم بگیرند.

این هم ضروری است که هر دو طرف در فضای آزاد که حق طبیعی شان است و بدون کدام نوع فشار، پروژه صلح را به پیش ببرند. نه اینکه یکطرف در لیست سیاه باشد و طرف دیگر آزاد باشد، این گونه پروژه یکطرفه نه پیش می رود و نه هم به هدف مطلوب می رسد.

رهایی زندانیان:

گرفتاری و به زندان انداختن مجاهدین و افغان های بی گناه عمل مخالف صلح است، امریکا و رژیم تحت الحمایه اش ده ها هزار افغان ها و مجاهدین را در زندان های مخفی و علنی خود انداخته اند و با آن ها به خلاف همه قوانین جنگی و بشری برخورد زشت و نادرست می کنند، چگونه شده می تواند که کسی از یک طرف شعار صلح بلند بکند و از طرف دیگر چنین تعامل نا درست و غیر قانونی داشته باشد ؟ این خود یک حایل در راستای صلح است. باید جانب مقابل برای آمدن و کم کردن فاصله صلح واقعی، مجاهدین امارت اسلامی و افغان های بی گناه را که به اتهام رابطه با مجاهدین در زندان ها انداخته شده اند، رها بکند.

ایجاد دفتر به شکل رسمی:

جای گفتگو و محل روابط به شکل دفتر، برای آوردن صلح لازم است. حالا یک آدرس علنی و رسمی امارت اسلامی به حیث محل گفتگو وجود ندارد، در حالی که این یک ضرورت ابتدایی است. باید بگوییم که مجالس منظم در مورد صلح تنها در موجودیت یک دفتر صورت می گیرد، بلکه دفتر برای این هم ضروری است که بیانیه های مطبوعاتی در مورد صلح بدهد، به پرسش های مردم به حیث یک جهت مسئول پاسخ بگوید و نگرانی های مردم و جامعه جهانی را رفع بکند، همچنان برای حلقهات ضد صلح بهانه ای نماند که آدرس رسمی امارت اسلامی معلوم نیست.

پایان تبلیغات زهرآگین علیه امارت اسلامی افغانستان:

برای همگان روشن است که تبلیغات گسترده زهرآگین در برابر امارت اسلامی افغانستان به همکاری اشغالگران صورت می گیرد و تهمت های بی اساس به امارت اسلامی زده می شود. در حقیقت، این خود مانع پیشرفت پروسه صلح است، بعضی حلقه های استخباراتی دست به کارهای مخربانه می زنند، مثلاً: پل ها را ویران می کنند، بر شاگردان مکاتب تیزاب می پاشند، موثرهای مردم ملکی را در کنار جاده ها انفجار می دهند، اختطاف ها و جنایات دیگری انجام می دهند، سپس ازین واقعات به حیث مواد خام برای تبلیغات بر ضد امارت اسلامی استفاده می کنند و نتایج آن تحقیقات هم هیچگاه اعلان نمی شود که در پایان ثابت شده باشد که این جنایات کار مجاهدین نه، بلکه کار حلقهات استخباراتی است. زیرا آن ها فکر می کنند که به این توطئه، امارت اسلامی افغانستان را از مردم و جهان منزوی می سازند. پس این تبلیغات زهرآگین و بی اساس باید برای صلح متوقف گردد، زیرا موج های این چنین تبلیغات زهرآگین، حقیقت و صلح هر دو را قربانی می کند.

موانع در راستای صلح:

اشغال:

برای صلح واقعی باید به اراده ملت افغانستان ارج گذاشته شود و اشغال پایان یابد، زیرا تاریخ ثابت کرده است که افغان ها هیچگاه به اشغال سر نهاده اند، اشغال مادر فاجعه ها است، صلح افغانستان و خروج قوه های خارجی به یکدیگر پیوسته اند، زیرا خروج قوه های خارجی زمینه صلح را مساعد می سازد، اما متأسفانه، تا اکنون در افغانستان از صلح به حیث یک ابزار کار گرفته شده و بر چشم مردم خاک پاشیده شده است.

ما می بینیم که امریکا و بعضی رفقای آن تلاش دارند بجای صلح واقعی، امارت اسلامی افغانستان را وادار به تسلیمی بسازند. آن ها فکر می کنند نخست باید امارت اسلامی را در عرصه نظامی ضعیف ساخته، سپس از موقف قوی (پایین آورده) به صلح مجبور بسازند. اما این تنها خود فریبی است که هیچ ربطی با واقعیت های زمینی ندارد، مردم مجاهد افغانستان از امارت اسلامی به قاطعیت حمایت می کنند، اشغالگران و همکاران شان باید بپذیرند که هیچ نیروی متجاوز جهان نمی تواند نیروی مردمی را از بین ببرد، نه هم چنین مشکل توسط اعمال غیر مسئولانه و استراتژی های غیر واقع بینانه حل می شود، حرف واقعی اینست که صلح به اراده راسخ و استراتژی که بر واقعیت ها استوار باشد نیاز دارد، استراتژی که پایان اشغال جزو مهم آن باشد.

نبودن نظام مستقل اسلامی:

برای صلح و ثبات افغانستان، باید بر ایجاد چنان نظام مستقل اسلامی توافق صورت بگیرد که برای افغان ها قابل قبول و ممثل ارزش های اسلامی و افغانی باشد. زیرا اسلام دین مردم افغانستان و ضامن ترقی اقتصادی، عدالت اجتماعی و وحدت ملی کشور است.

نبودن تضمین برای توافق های صلح:

پروژه صلح به تضمین نیاز دارد، زیرا بدون آن، نمی توان ماده های توافق های صلح را به شکل واقعی عملی کرد. بناءً سازمان ملل، قدرت های بزرگ، اعضای کنفرانس اسلامی و کشورهای همکار و زمینه ساز، باید عملی شدن توافقات را تضمین بکنند.

قانون اساسی فعلی:

قانون اساسی ضرورت مبرم هر کشور است، زیرا بدون آن، کارهای پیشرفت کشور و ملت با مشکلات و بی نظمی ها مواجه می گردد. از راه قانون اساسی، حقوق شخصی، مدنی و سیاسی هر فرد افغانستان تنظیم می شود و چگونگی روابط دولت و ملت روشن می گردد. قانون اساسی توازن قوای سه گانه دولتی را روشن می سازد، تشکیلات و اختیارات را مشخص می کند، در مجموع راه و روش سیاست داخلی و خارجی افغانستان را تعیین می کند.

قانون اساسی اداره کنونی کابل قابل اعتبار نیست؛ زیرا از غرب کاپی شده است و بر جامعه مسلمان افغانستان که زیر چتر اشغال قرار دارند تحمیل شده است، نه به خواسته های افغان ها جواب داده می تواند و نه هم عملی شده می تواند، زیرا مواد آن متضاد و مبهم است، از سوی خود مقامات بلند رتبه اداره کابل به گونه پیهم نقض می شود، بلکه ایجاد اداره کنونی کابل خودش بر خلاف قانون اساسی است، لهذا خود قانون اساسی کنونی به شکل فعلی یک مانع بزرگ در برابر صلح است.

بناءً امارت اسلامی افغانستان چنان قانون اساسی را برای پیشرفت کشور و زندگی آرام مردم ضروری می داند که بر اساس اصول دین مقدس اسلام، منافع ملی، افتخارات تاریخی و عدالت اجتماعی استوار باشد، به کرامت انسانی، ارزشهای ملی و حقوق بشری متعهد باشد و تمامیت ارضی کشور و همه حقوق هموطنان گرامی را متضمن باشد، مسوده این قانون اساسی باید در فضای آزاد استقلال از سوی علما و دانشمندان افغان ترتیب گردد.

ادامه دادن امریکا به پالیسی جنگی خود:

صلح و مذاکرات صلح حرف های است که همواره از سوی اشغالگران تکرار می شود، اما عملاً هر بار به جای گفتگوها صد ها حملات زمینی و هوایی صورت می گیرد، پالیسی اخیر امریکا دلیل خوب و روشن این واقعیت است، امریکا به جای اینکه برای صلح گامهای عملی بردارد، به اراده مردم افغانستان ارج بگذارد و اشغال را پایان بخشد، بالعکس عساکر اضافی به افغانستان روان کرد و اجازه هر گونه کشتار و شکنجه بی حد و قید افغان ها را به آن ها داد، عملیات های شب هنگام را بر خانه های مردم از سر گرفت و بمباران ها را افزایش داد و در نتیجه، شمار تلفات ملکی به مراتب بالا رفت. امریکایی ها با ایجاد و عملی کردن پروژه های جدید، وضعیت افغانستان و منطقه را دیگر هم تیره ساختند، نگرانی ها و تشویش های کشورهای منطقه و جهان را بیشتر ساختند، این همه نشان می دهد که آن ها اراده ای برای صلح ندارند، بلکه منافع خود را در کشتار افغان ها و ویرانی این کشور می بینند، و متأسفانه این همه به همکاری اداره کابل صورت می گیرد.

در حالی که امارت اسلامی افغانستان وقتاً فوقتاً بسیار به صراحت گفته است که با جنگ و جدل، زر و زور مشکل افغانستان حل نمی شود، یگانه راهی که مشکل را حل می کند پایان اشغال و اختیار دادن افغان ها برای تعیین سرنوشت خود است.

قابل یادآوری است که امارت اسلامی افغانستان قبلاً هم گفته و اکنون بار دیگر به تمام جهان به صراحت اعلان می کند که ما آماده هستیم به هدف پایان دادن اشغال کشور، با امریکایی ها برای گفتگوهای مستقیم بنشینیم، با آن ها در موضوعات مربوط بحث بکنیم و از آن ها بخواهیم که به جای جنگ و زورگویی به صدای عقل و منطق لیبیک بگویند، دیگر از ویرانی کشور ما، کشتار هموطنان ما و فرزندان خودشان دست بگیرند، به اراده مردم افغانستان احترام قائل شوند و بگذارند که افغان ها سرنوشت خود را بدست خود تعیین بکنند.

امارت اسلامی افغانستان دروازه تفاهم و مذاکرات را باز نگهداشته است. دفتر سیاسی امارت اسلامی برای رسیدن به حل مسالمت آمیز معضل افغانستان به حیث یگانه مرجع امارت اسلامی فعالیت می کند.

موقف امارت اسلامی افغانستان پیرامون بعضی موضوعات مهم:

آتش بس سه روزه عید سعید فطر در سال جاری:

آتش بس سه روزه امارت اسلامی به مناسبت عید سعید فطر سال گذشته، آشکار ساخت که در تمام افغانستان یگانه نیرو در مقابل اشغال به شکل امارت اسلامی وجود دارد و در خطوط نظامی و ملکی آن نظم کامل وجود دارد، مسئولان و مجاهدان امارت اسلامی تحت فرمان واحد قرار دارند و از اوامر بزرگان خود به جدیت اطاعت می کنند. موجودیت بیست گروه در کشور تنها تبلیغات بی بنیاد بود.

همچنان، بر خلاف ادعای دشمنان صلح، این هم ثابت گردید که جنگ کنونی بین افغانی نه، بلکه مقاومت مسلحانه افغان ها در مقابل اشغال است. افغان ها در میان خود مشکل ندارند. اشغال خارجی ها مشکل اصلی است. تا هنگامی که عساکر خارجی در افغانستان حضور داشته باشد، این جنگ ادامه می یابد. به همین سبب، خروج عساکر خارجی بخاطر تأمین صلح در افغانستان ناگزیر است.

عدم مداخله در امور داخلی سایر کشور ها:

امارت اسلامی افغانستان به هدف استقلال کشور خودف تلاش های مشروع می کند و این حق طبیعی و انسانی مردم مسلمان افغانستان است. خواستن استقلال کشور و برپا ساختن نظام اسلامی طبق عقیده مردم کشور، در هیچ قانون دهشت افگنی خوانده نمی شود.

می خواهیم بگوئیم که ما اجندای اعمال مخربانه در کشورهای دیگر نداریم. در هفده سال گذشته ما این را عملاً ثابت ساخته ایم که هیچگونه مداخله در امور کشورهای دیگر نکرده ایم. به همین گونه، کسی دیگری را هم اجازه نمی دهیم از خاک افغانستان بشمول همسایه ها در مقابل کشورهای دیگر استفاده بکند. ترجیح ما اینست که مشکل افغانستان را از راه های مسالمت آمیز حل بکنیم. امریکا باید به اشغال خاتمه دهد و به حقوق مشروع مردم افغانستان به شمول ایجاد دولتی موافق با عقاید شان، ارج بگذارد. بعد از استقلال، ما می خواهیم بشمول همسایه ها با تمام کشورهای جهان روابط مثبت و تعمیری داشته باشیم و از کمکهای آنان برای بازسازی و پیشرفت کشور استقبال می کنیم. همچنان می خواهیم برای ثبات و صلح در منطقه و جهان نقش نقش سازنده ای داشته باشیم.

جلوگیری از قاچاق و کشت مواد مخدر:

در زمان حاکمیت علنی امارت اسلامی کشت کوکنار به صفر پایین آمده بود و شرح معتادان هیرویین در میان افغان ها برابر با نیست شده بود. اما پس از تجاوز امریکا بر افغانستان، مساحت اراضی که در آن کوکنار کاشت می گردد به ۳۲۸ هزار هکتار رسیده است و زیر چتر اشغال ۱۷ ساله، اکنون شمار معتادان در افغانستان از ۳ میلیون نفر بالا رفته است.

به اساس راپور دفتر سازمان ملل برای مبارزه با مواد مخدر، تولید مواد مخدر در افغانستان در سال ۲۰۱۷ میلادی به ۸۷ % و کشت آن ۶۳ % بالا رفته است و پیمانۀ تولید مواد مخدر به ۹۰۰۰ میترک تن رسیده است. جلوگیری از کاشت کوکنار و قاچاق مواد

مخدر پالیسی امارت اسلامی است. اگر جنگ در افغانستان خاتمه می یابد، امارت اسلامی افغانستان مصمم است که کاشت و قاچاق مواد مخدر را در تمام کشور به صفر می رساند و در این بخش آماده همکاری و هماهنگی با کشورهای همسایه و سازمان های جهانی هست.

جلوگیری از تلفات ملکی:

ما می بینیم که گراف تلفات ملکی در اثر جنگ تحمیلی کنونی در افغانستان درین اواخر رو به افزایش است. این حال زار مردم ما، نه تنها ما بلکه هر افغان با احساس را اذیت می کند. مردم افغانستان تن و پیکر ما هستند و تلف شدن آن ها زیان به پیکر خود ما است

حتی زعیم ما عالیقدر امیر المومنین شیخ هبة الله اخندزاده حفظه الله در پیام های عیدی خود مجاهدین را رهنمایی جدی کرده است که هر جا احتمال تلفات ملکی باشد آن جا انجام دادن عملیات خودداری شود. علاوه بر این، امارت اسلامی در تشکیلات خود اداره مستقلی را به نام کمیسیون جلوگیری از تلفات ملکی تأسیس کرده است. نماینده های ولایتی این اداره حوادث را از نزدیک به دقت بررسی می کند. این اداره در جریان سال، چند بار راپورهای مؤثق خود را پیرامون تلفات ملکی به نشر می سپارد.

امارت اسلامی بارها عملیات های خود را به سبب اینکه احتمال تلفات ملکی وجود داشت به تعویق انداخته است. اما امریکایی ها و دوستان شان شب هنگام بر خانه های مردم ملکی چاه می زنند، کورکورانه بمباران می کنند و از سلاح های سنگین در ساحات ملکی استفاده می کنند و حتی مردم را بر اساس اشتباه گرفتار می کنند و سپس زیر تعذیب و شکنجه به قتل می رسانند

اکنون با پالیسی جدید امریکا، بمباران و عملیات های شبانه به مراتب افزایش یافته است و گراف تلفات ملکی نیز همراه با آن بالا رفته است. اما بسیاری از رسانه ها چنین خبرها را نشر نمی کنند و فاجعه های زیادی ثبت نشده باقی می ماند. بعضی رسانه ها و جهت ها تلاش می کنند عاملان اصلی تلفات ملکی را پنهان کنند و این کار، آن ها را جرأت بیشتر می بخشد تا به جنایات خود ادامه دهند.

اداره ویژه بازرسی امریکا برای افغانستان یا «سیگار» می گوید که از بررسی های خود دریافته است که بمباران های نیروهای امریکایی در سال جاری میلادی به گونه بی سابقه افزایش یافته است و تنها در سه ماه اول این سال، دوازده صد بمب پرتاب شده است.

به تاریخ ۲ ماه اپریل سال ۲۰۱۸ میلادی، در نتیجه یک حمله بی رحمانه هوایی بر یک مدرسه دینی در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز ۱۰۰ تن حافظان نوجوان قرآن شهید و صد تن دیگر زخمی شدند. این یک نمونه ای از این چنین رویدادهای مرگبار است. وگرنه در هفده سال گذشته صدها چنین فاجعه های رخ داده است و خانه های مردم و یا هم مراکز تعلیمی هدف قرار گرفته است.

امارت اسلامی جهت جلوگیری از تلفات ملکی، این گامهای عملی را برداشته و می بردارد:

۱ - به هدف جلوگیری از تلفات ملکی، مجاهدین از طرف علما به شکل منظم رهنمایی می شوند و درین راستا سیمینارهای پیهم دائر می گردد.

۲ - به خطوط مجاهدین وقتا فوقتا هیئت ها فرستاده می شوند تا رویدادهای تلفات ملکی را بررسی کنند و مرتکبین را محاکمه کنند.

این را هم باید گفت که امارت اسلامی ایجاد و نگهداری تأسیسات عام المنفعه را یک ضرورت مبرم برای کشور و زندگی آسوده هموطنان خود می‌داند. امارت اسلامی پل ها، تونل ها، بندهای آب، دستگاه های برق، مراکز انتقال برق، استخراج کان ها و مراکز تصفیوی نفت، ادارات تعلیمی، مدارس، مساجد، مکاتب، پوهنتون ها، مراکز صحتی، کلینک ها، شفاخانه ها و اماکن دیگر عام المنفعه را بیت المال و سرمایه مشترک ملت می‌داند و نگهداری آن ها را وجبیه خود می‌داند. ما تعلیمات دینی و عصری را برای کامیابی افغان ها و جامعه افغانی ضروری می‌پنداریم.

کمک های بشری:

امارت اسلامی افغانستان اگر از یکطرف مشغول مبارزه برای آزادی کشور است، از طرف دیگر برای امنیت، مصئونیت و رفاه هموطنان گرامی در ساحات زیر کنترل خود گام های جدی برداشته است.

با توجه به وضعیت فعلی، افغان ها نسبت به هر زمان بیشتر به کمک های بشری ضرورت دارند. امارت اسلامی برای رسانیدن کمک های بشری، نه تنها خود را به تامین امنیت کشور های بشر دوست، ادارات سازمان ملل، مؤسسات جهانی، تجاران ملی و دیگر نهادهای بشری متعهد می‌داند، بلکه بر آنان صدا می‌کند که کمک های شان را از روی همدردی بشری به مردم مستحق ساحات امارت اسلامی افغانستان برسانند.

امارت اسلامی افغانستان زمینه خدمات بشری را در ساحات زیر کنترل خود برای آنان مساعد ساخته است، بهترین شاهد این واقعیت اینست که زعيم محترم امارت اسلامی افغانستان سال گذشته در پیام عیدی خود بر مؤسسات صدا کرد که به ساحات زیر کنترل امارت اسلامی بیایید، ما امنیت تان را تضمین می‌کنیم.

حقوق زنان:

امارت اسلامی زن را معمار جامعه مسلمان می‌داند و به همه آن حقوق زنان قائل است که دین مقدس اسلام لطف کرده است.

اسلام همه حقوق اساسی، مثلاً: تجارت، ملکیت، میراث، تعلیم، کار، انتخاب شوهر، امنیت، صحت و حق زندگی خوب را برای زنان داده است. همچنان رسول الله صلی الله علیه وسلم در آخرین لحظات زندگی خود توصیه به برخورد شایسته با زنان کرده است. این همه مواردی است که زنان را از رسوم و رواج های وحشتناک زمان جاهلیت نجات داد و به مراتب عالی معرفت، اخلاق و عزت رسانید.

شکی نیست که به اثر اشغال کشور، مشکلات زیادی در برابر حقوق زنان وجود دارد و زنان با مشکلات زیادی دست و گریبان اند، مدعیان حقوق زنان ۱۷ سال را در افغانستان سپری کردند، ملیاردها دالر در این مدت به افغانستان آمد، اما اکنون هم افغانستان در سطح جهان اولین کشوریست که به سبب نبود مراکز صحتی، زنان زیادی در اثنای زایمان می‌میرند. اکنون هم در اثر استعمال بمب های کیمیایی، بیشتر از هر جا کودکان ناسالم و معیوب در کشور ما به دنیا می‌آیند. اکنون هم افغانستان اولین کشور جهان است که اوسط عمر زنان درین کشور تنها ۴۵ سال است، کشور ما از کشورهای انگشت شمار جهان است که بیش از یک ملیون زنان بیوه دارد، پول و کمکهای که به نام زنان آمد دوباره به شکل فساد اداری به کیسه های مدعیان حقوق زنان رفت.

تحت عنوان حقوق زنان، تنها برای ترویج فحشا، بی حیایی و کلتور غیر اسلامی تلاش شده، پخش سریال های غربی، غیر اسلامی و غیر افغانی، زمینه سازی برای جرایم اخلاقی و تشویق کردن زنان به پامالی عنعنات افغانی، مواردی است که با استفاده از شعار های حقوق زنان بر جامعه افغانی تحمیل شده است.

امارت اسلامی از ابتدا پالیسی جامع و واضح پیرامون حقوق زنان داشته است. اسلام و افغانیت چون دو ارزش بزرگ ملت مجاهد افغانستان است، بناءً امارت اسلامی در چوکات اسلام و افغانیت خود را به همه حقوق زنان متعهد می‌داند. خط مشی امارت اسلامی اینست که حقوق زنان طوری مصئون گردد که نه حقوق مشروع آنان پامال شود و نه هم کرامت انسانی و ارزش های اسلامی و

افغانی شان با خطر مواجه شود. نیز امارت اسلامی متعهد است همه آن رسوم و رواجهای را که حقوق زنان را سلب می کند و با مقررات اسلامی مطابقت ندارد، از بین ببرد و ماحول مصئون برای زنان آماده بکند.

صحت:

امارت اسلامی افغانستان یک کمیسیون مستقل برای صحت دارد که در سراسر کشور فعال است، این کمیسیون در هر ولایت و ولسوالی از خود نماینده دارد تا از یکسو امور داخلی صحتی امارت را به پیش ببرد و از سوی دیگر با نهادها و مؤسسات صحتی همکاری بکند و امنیت آن ها را تامین بکند.

امارت اسلامی همواره در دیدارهای رو به رو و همچنان از راه مطبوعات به جهانیان پیام داده است که کارمندان صحتی را بی طرف می داند، زخمیان ملکی و نظامی هر دو طرف باید بدون کدام امتیاز به شفاخانه رسانیده و تداوی شوند، امارت اسلامی درین رابطه با مؤسسات بین المللی صحتی همچون صلیب سرخ، ایمرجنسی و داکتران بی سرحد تفاهم دارد. امارت اسلامی همواره از ادارات کمک های بشری و نهادهای حقوق بشر خواسته است که اداره کابل و نیروهای اشغالگر را به این آماده بکنند که با زخمیان و اسیران همچون امارت اسلامی تعامل داشته باشد.

امارت اسلامی به حد توان تلاش کرده است که در مناطق خود شفاخانه ها و کلینک ها بسازد و پرسونل صحتی تربیه و آماده بکند. اما متأسفانه، اشغالگران مراکز صحتی را هدف مشروع می دانند و همواره بمباران می کنند. شفاخانه های ما چند بار چاپه زده شده، بمباران شده و حتی شفاخانه ها و کلینک های مؤسسات که در مناطق ما فعالیت دارند بمباران شده است. بمباران شفاخانه داکتران بی سرحد در قندوز و چاپه بر شفاخانه ولایت میدان وردک، مثال های روشن این واقعیت است.

امارت اسلامی بارها در مورد مصئونیت پرسونل های صحتی و تعلیمی همه جوانب، اعلامیه نشر کرده و به مجاهدین توصیه کرده است که نه تنها ایشان را هدف قرار ندهند بلکه امنیت شان را تامین بکنند، تا وظایف خود را به خوبی انجام بدهند. اما متأسفانه، اشغالگران شفاخانه های ما را هدف قرار می دهند، امبولانس های ما را نشان گرفته اند، زخمیان ما را از امبولانس های مؤسسات دیگر پایین کرده اند، زخمیان زیر تداوی ما را بندی کرده اند و رفقای زندانی ما را شکنجه های گوناگون می کنند، اما کمی هم تداوی نمی کنند.

امارت اسلامی با استفاده ازین فرصت یکبار دیگر اصرار می کند که امارت اسلامی خود را به همه حقوق هموطنان خود در عرصه صحتی همواره متعهد می داند و تا حد توان می کوشد که خدمات صحتی را به شکل بهتر به آن ها برساند. همچنان بر ادارات حقوق بشر صدا می کند که اشغالگران و اداره کابل را مجبور بسازند که با ارجگزاری به حقوق بشر، شفاخانه های زیر کنترل امارت اسلامی را هدف قرار ندهند و از مؤسسات خارجی امیدوار است که افغان ها را به یک نگاه ببینند و خدمات خود را به همگان برسانند، بلکه به مناطق زیر کنترل امارت اسلامی توجه ویژه ای داشته باشند، زیرا ضرورت مردم روستایی نسبت به مناطق شهری بیشتر می باشد.

امارت اسلامی با سازمان ملل متحد، سازمان جهانی صحت و دیگر مؤسسه های صحتی همکاری کامل دارد و همکاری های امارت اسلامی این زمینه را به آن ها مساعد ساخته است که کارهای خود را در همه بخشهای کشور به خوبی پیش ببرند. درین سلسله، پروگرام های پولیو (فلج اطفال) و دیگر واکسین های که از سوی مؤسسات صحتی به همکاری مستقیم امارت اسلامی در بخش های زیادی افغانستان اجرا می شود، قابل یادآوری است.

امارت اسلامی افغانستان بار دیگر از همکاری های خود به همه مؤسسات و ادارات صحتی اطمینان کامل می دهد.

در اخیر، از همه اشتراک کنندگان سپاسگذارم که نظر و موقف ما را پیرامون فاجعه کنونی افغانستان به توجه شنیدند، سپاس.

۱۴۴۰/۳/۱ هـ ق

۱۳۹۷/۸/۱۸ هـ ش - ۹/۱۱/۲۰۱۸ م